

Jeg har endnu at tilføje nogle Ord med Hensyn til den sidste Passus, som jeg har tilfælles med Udvalget og flere Andre, nemlig at „den Embedsmand, som har fyldt sit 70de Aar, er berettiget til at forlange sin Afsted med Pension efter ovenstaaende Scala“. Vi hørte jo nylig af den ærede Rigsdagsmand, som før mig havde Ordet, at den skulde være aldeles overflødig, idet Lovens første § siger: at overhovedet taget den hele Pensionslov skulde gælde for de Embedsmænd, som sit Afsted paa Grund af Alder og Svagelighed o. s. v.; han meente, at, naar en Embedsmand havde naaet sit 70de Aar, saa vilde man ikke med Villighed kunne nægte ham Afsted med Pension, fordi man dog virkelig ikke kunde nægte, at en saadan Embedsmand var gammel. Jeg kan for mit Vedkommende paa ingen Maade indrømme, at Meningen med denne Bestemmelse i § 1 skulde være, at, saasnart en Embedsmand har naaet en saadan Alder, at han kan paaftaae at være gammel, saa skal han uden videre kunne forlange sin Afsted med Pension. Meningen maa være, at, naar han er saa svækket af Alderdom eller af andre Grunde, at han ikke længere kan uden stor Besvær og maaffee kun med Fare for at forforte sit Liv, varetage sit Embede, eller naar hans Foresatte finder, uagtet han ikke selv har meldt sig til Afsted, at hans Embedes Varetagelse lider under, at han er bleven for gammel eller svag, saa skal han affædiges med Pension. Men jeg troer, at der er mangen Mand, som i sit 70de Aar, ja endog endel Aar længere hen, er fuldkommen istand til at varetage sit Embede og naar han er det, saa finder jeg ikke den ringeste Grund til, at han ifølge § 1 skulde kunne forlange sin Afsted med Pension. Han kunde jo ogsaa, naar han er 60 Aar, paaftaae, at han er en gammel Mand; idetmindste forbinder jeg det Begreb dermed. En Anden kunde mene, at, naar man er blevet 65 Aar, begynder man at kunne gjøre Fordring paa at kaldes en gammel Mand. Jeg mener derfor, at der nødvendigviis maa være en bestemt Grændse for den Alder, hvori Embedsmanden skal være berettiget til at forlange sin Afsted med Pension paa Grund af Alderen i og for sig, og uden at behøve at føre Bevis

for en ugunstig Helbredstilstand eller for nogen bestemt Afstagen af Mandsevnerne. Jeg kan derfor paa ingen Maade ansee denne Tilføining for at være overflødig.

Formanden: Jeg skal tillade mig herved at slutte Forhandlingerne for idag. Næste Møde vil finde Sted imorgen Kl. 12, og Dagsordenen for dette Møde vil være følgende:

- 1) Valg af 5 Medlemmer til det fælles Udvalg, der i Overensstemmelse med Grundlovens § 57 vil blive at nedsætte i Anledning af Sagen „om Jords Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse, ic. paa Landet.“
- 2) Fortsættelse af anden Behandling af Pensionsloven.

Mødet hævet.

94de Møde.

Løverdagen den 8de Juni.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Til det fælles Udvalg, som bliver at nedsætte, er i 1ste Afdeling valgt: J. A. Hansen, i anden Afdeling: J. E. Larsen, i 3die Afdeling: Bregendahl, og i 4de Afdeling: Rotwitt. Vi gaar derpaa over til Valget af 5 Medlemmer til nævnte Udvalg.

Udfaldet af den derpaa foretagne Stemmegivning var følgende:

Der var afgivet 94 Stemmesedler (38 absolut Majoritet). Valgte bleve: Monrad med 69, Tscherning med 63, Spandet med 44, B. Christensen og Kampmann hver med 40 Stemmer.

Formanden: Jeg skal tillade mig at meddele, at for Landsthingets Vedkommende ere følgende 9 Rigsdagsmænd valgte, nemlig: Dahl, Treschow, Holberg, Unsgaard, Schouw, Petersen, Blechingberg, A. Jørgensen og Stampe.

Jeg vil opfordre den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), der er valgt med fleest Stemmer her i Thinget,